

A black and white illustration of a mountain range. The mountains are depicted with soft, layered shading, creating a sense of depth and distance. The foreground mountains are darker and more detailed, showing silhouettes of trees along their ridges. The background mountains are lighter and more ethereal. The sky is a uniform light gray. The text 'Яра эзе' is written in a large, white, sans-serif font across the lower middle of the image.

Яра эзе

Имя подобна цветку Нурлы
Яра эзе

«Автор»

2026

Нурлы И.

Яра эзе / И. Нурлы — «Автор», 2026

Бу кулъязмада яшь кызның беренче тапкыр гашыйк булуы тисвирлана. Аның хыяллары, ялгышлыклары. Ләкин кайбер хыяллар гел чынга ашмый икән шул, алар бары тик йөрәктә яра эзе генә калдырырга мөмкин.

© Нурлы И., 2026

© Автор, 2026

Содержание

Глава	5
Конец ознакомительного фрагмента.	7

Яра эзе

Глава

Февраль бетеп килә. Кыш, үзенәң соңгы көннәрен күрә. Бу кыш Гөлсем өчен авыр сынауларга бай һәм үтә салкын булып тоелса да, кыш шулай ук матур мизгелләр, яңа уйлар, хыяллар, хәтта яңа хисләр тудырырга булышты. Ник, чөнки Гөлсем, бу кышта беренче тапкыр заводка эшкә урнашты.

Эшкә ияләшү Гөлсемгә авыр булды. Иртә торулар, йокы туймауаны бик каты какшатты. Иртә торулар авыр икән шул.

Эштә аны Гаяз Маратович каршы алды. Гаяз Маратович - Гөлсемнең житәкчесе. Диндәге кеше. Аңа да карамастан, үзара алар тиз уртак тел таптылар. Холкы буенча Гаяз Маратович - авыр кеше, ләкин бик кешелекле. Гөлсемгә дә ул нәкъ шул ягы белән ошады. Әмма аларның да бер-берсен аңламаган очраклары шактый булгалый иде. Гаяз - кызу канлы, Гөлсем - бик горур һәм, кызганычка каршы, бик хисле кеше. Әле өстәвенә тиз үпкәләүчән.

Инде менә ниһаять Март житте. Алда безне кояшлы һәм жылы көннәр көтә. Хәзер инде иртә белән торулар Гөлсемгә авыр тоелмый иде. Кәефе аның күтәренке, эштә барысы да яхшы, шактый гына әйберләргә өйрәнде ул эшендә. Алдан авыр булып тоелган вазифалар инде аның өчен чикләвек кебеккиертерлек, хәзер ул бернидән дә курыкмыйча, тыныч күнел белән эшли.

Ай башлану белән, заводның баш технологи алышынды. Смолин Сергей Александрович урынына аның урынбасарын куйдылар. Шигапов Ринат Гаптелхаевич. Ләкин Гөлсемнең аны әле кургане юк иде.

Март житсә дә, көннәр әле салкын тора. Гөлсем түземсезлек белән жылыны көтә. Бу салкыннардан Гөлсемне бары тик жылы ашлар гына коткарып кала. Ашханәгә ул яратып йөри, һәрвакыт шул бервакытта бара. Әйбәтләп тукланганнан соң, ул кире үз эшенә ашыга. Төшке аш узу белән, вакыт тизрәк бара башлый кебек Гөлсемгә. Менә сәгать биш. Эш вакыты да бетәргә күп калмаган. Инде бүгенге эш көне дә Гөлсем өчен тәмам. Кешенең ярты гомере эштә үтә диярсең. Эш-өй, ой-эш. Өйгә кайту белән, тизрәк ятарга, киләсе эш көненә йокынутуйдырутырында уйлый кеше. Бер уйлап карасаң, бигрәк мәгънәсез үтә кешенең гомере. Гөлсемнең нәкъ тә шулай диярсең. Бәлкәм, көннәрдән бер көнне аның тормышы тамырдан үзгәрер дә куяр.

Атна үтү белән, яңа атна башлана. Бу атна Гөлсем өчен бернинди дә яңалык алып килмәде. Шул ук эш, шул ук кешеләр. Гөлсем бүген берәз соңга калып килде, ул килгәндә, Гаяз Маратович килгән иде инде. Аларның һәр дүшәмбе жылыш, шуңа да ул бүген иртә килгән. Кинәт, көтмәгәндә, ишек ачылды. Булмәгә таныш булмаган бер ир-ат керде. Гаяз Маратович тиз генә торып кул бирде, аннан Гөлсемгә карап куйды. Аларның күзләре кинәт бер-берсенә төбәнде. Шушы мизгел арасында нидер булды кебек тоелды Гөлсемгә. Ошату яки курку хисеме бу?! Кешенең бер карашыннан бик күп фикерләр туа. Гөлсем бу ир-атның усал, шул ук вакытта монсу һәм ниндиде серле булуын аңлап алды. Житмәсә, аның сул як битендәге яра эзе. Ул яра нидер сөйли төсле кебек иде. Гөлсемнең күнелен сагыш һәм кызганухисе биләп алды. Аның тизрәк Гаяз Маратовичтан шушы ир-аттурында сорашасы килде. Күп тә үтми, Гаяз Маратович керә. Гөлсем сорарга яхшысынмаса да аның бүтән юлы юк иде. Һәм ул ни ишетсен, бу ир аларның баш технологлары булып чыкты. Гөлсем әллә нишләп китте. Ләкин, үзенәң югалып калганын сиздермәс өчен, ул үз эшен дәвам итәргә булды.

Бүгенге көн Гөлсем өчен озак үткән кебек тоелды. Өйгә ул бүген тиз кайтып житте. Тик менә озак кына йокыга китә алмыйча ятты. Алдан Гөлсемнең башы мендәргә тию белән үк йокыга китә торган булган иде. Ә бүген ул чак саташмады. Чөнки уйлары аның йокы түгел, ә

Ринат Гаптелхаевич иде. Күзләрен йому белән бугенге иртә килеп баса, аның карашы. Аның йөзен күз алдына китерәсе килде Гөлсемнең, ничек кенә тырышса да килеп чыкмады.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «Литрес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на Литрес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.